

[Helge Sander]

Jeg er igen tilfreds med, at arbejdsministeren i sit svar understregede, at det ikke er reelt at tage stilling til det, der ligger på bordet i dag, når vi ikke kender det udspil med hensyn til det økonomiske, ydelser osv., som regeringen vil komme med, men det kommer efter den 18. maj, og det glæder vi os til at se.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg føler også trang til at bore en lille smule i disse handlingsplaner, der skal laves, og som den enkelte får indflydelse på, ikke mindst efter at have hørt den sidste ærede taler, og jeg kan undre mig over, at man kan have en liberal holdning, når man har det menneskesyn, at folk ikke skal have indflydelse på den handlingsplan, som de skal arbejde inden for; det synes jeg da nok var rimeligt.

Jeg er lidt optaget af disse handlingsplaner, for hvis der nu blev aftalt en plan om et støttet arbejde simpelt hen i en 1-års-periode, ville det jo sige, at vedkommende så sammenlagt kunne have 1 års støttet periodearbejde og 3 år på dagpenge; i realiteten har man altså så nedsat dagpengeperioden til 3 år. I den efterfølgende periode kan man gøre det samme. Der kan man simpelt hen også finde et støttet arbejde, og så kan perioden komme ned på 2 år; sammenlagt er man så nede på et mindre antal år end det åremål, som alle er så optaget af at vi endelig skal have nedsat. Det er det ene.

Det andet er, at jeg ikke forstår det, ministeren siger, men det kan være, fordi jeg ikke forstår at stille spørgsmålet klart nok. Når jeg er bekymret for, at denne pligt til aktivering i anden periode skal blive til en ikkeoverenskomstsmæssig løn, er det, fordi vi fra de ordninger, vi har, ved, hvilket spektakel det har givet ude på arbejdspladserne, at tre hold mennesker kan stå på samme arbejdsplads, og hvis det er en offentlig arbejdsplads, kan de stå med det samme arbejde. Lad os tage typograferne ude i Hvidovre Kommune, der har sådan et trykkeriværksted. Der står en typograf, som får overenskomstsmæssig løn. Efter den nugældende ordning kan der så komme én ind, der skal have 80 kr. i timen, og der kan i øvrigt også komme én ind på et støttet arbejde efter bistandsloven, hvis det er gået lidt derudad for vedkommende. Vi er enige om, at det var nogle dårlige ordninger; vi fik folk sat op imod hin-

anden ude på arbejdspladserne, og det er ikke godt.

Derfor ville jeg så forfærdelig gerne have ministeren overbevist om, at i de ordninger, vi nu skal til at lave om aktivering osv., er det klogt, hvis vi siger, at de skal arbejde til en overenskomstsmæssig løn. Det var en meget klog beslutning i sin tid, da parterne indgik en aftale om det, vi kaldte projektløn. Vi havde store diskussioner om løntryk og cirkulærer og sådan noget, men efterfølgende blev der indgået en overenskomst. Man kan så synes, at projektlønnen er for høj eller for lav, men det er en overenskomstsmæssig aftalt løn, og jeg vil så gerne appellere til, at vi hitter ud af, at det bliver en overenskomstsmæssig løn, der forhandles ind. Selvfølgelig kan ministeren presse i den retning, så ministeren undgår at skulle være i den situation, at det er ministeren selv, der skal aftale denne ydelse, og det vil jeg appellere til at man gør.

Ministeren siger, at det er et forhandlingsudspil til Folketingets partier, og jeg fornemmede, at det var lidt svært at få sagt, at det også gjaldt den venstre side, hvor SF befinder sig. Jeg må jo sige, at jeg ikke tror, at man kan imødekomme både de synspunkter, der i dag har været fremme fra Venstre og De Konservative, og noget af det, SF i dag har sagt, uden at man kommer i den situation, at man skræver så langt, så bukserne sprækker, og det ved man godt hvad man får ud af: bar bag, for at sige det pænt – jeg skal nok holde mig til forretningsordenen – og det synes jeg ville være lidt ærgerligt, for jeg synes, der er muligheder i det for, at man kan få forhandlet sig frem til noget bedre.

Jeg bemærkede, at ministeren ikke i sin besvarelse gik ind på mit spørgsmål om, hvorvidt der overhovedet bliver noget, der hedder, at ældre tidligere skal kunne trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet. Jeg vil ikke bede ministeren om at gå op og svare i anden omgang, for vi kan jo tage den diskussion i Arbejdsmarkedsudvalget, men jeg er meget optaget af, at der bliver gjort noget på det område, og det vil jeg bore meget i under udvalgsarbejdet.

Poul Nødgaard (FP):

Jeg tager sådan set ikke ordet af hensyn til lovforslagene; jeg har udtrykt det, Fremskridtspartiet mener om disse lovforslag.